

BIBELSK

TRO

2

/2014

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

23. årgang

www.bibelsk-tro.no

I dette nummeret:

- Jesus tømte verdens beger
- Seier gjennom nederlag
- Jesu ord fra korset

PÅ BIBELENS STIFTELSE GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å fremme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord - slik det opprinnelig ble gitt - er uten feil og selvmotigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), avd.leder Olav Stokka, tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg.

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, tømrer Magne Sunde, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland.

Rådet:

Pensjonert lastebilsjåfør Tor Landro, bonde/cand. theol. Arvid Joramo, tidligere maskin- og industrimaler Svein Brattgjerd, næringsdrivende Eivind Nilsen, vaktmester Dagfinn Natland, byggmester Bernhard Sunde.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, lærer Reidulf Tværåli, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 264,
4367 Nærbø

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig
tidsskrift på evangelisk-
luthersk grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 264, 4367 Nærbo
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Dansk postgiro:
1199 250-9350
Svensk postgiro:
106 4551-3

Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Tlf: 51 68 90 31

*Redaksjonen er ansvarlig for
alt som kommer fram i leder-
spalten.*

*Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke
alle disse, men er ansvarlig
for at ikke noe bryter
med stiftelsens formål og
grunnlag. Unntak fra dette
kan være ytringer i klipp- og
leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Rune Hegle

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Jesus tømte vredens beger

Leder. Av Olav Hermod Kydland 4

Jesus, vårt sonoffer

Andakt. Av Hans Erik Nissen 6

Gud være lovet

Sang. Av Fredrik Wisløff 7

Guds Lam bar verdens synd

Av Arvid Joramo 8

Jesu bedrøvelse og angst i Getsemane

Av Øivind Andersen 10

Påskens gylne sol

Av Gunnar Holth 11

Getsemane-bønnen

Av Axel Remme 13

Jesus, den uskyldige ble et skyldoffer

Av Henric Staxäng 15

Seier gjennom nederlag!

Av Per Bergene Holm 17

Fiender av Kristi kors

Av Kjell Dahlene 20

"Se det menneske!"

Av Erik Høiby 23

Jesu ord fra korset

Av Olav Hermod Kydland 25

***Som den gylne sol frembryter
gjennom den kullsorte sky
og sin stråleglans utskyter,
så at natt og mulm må fly,
så min Jesus av sin grav
og det dype dødens hav
oppstod ærefull av døde
imot påskemorgen røde.***

(Thomas Kingo, nr 677 v. 1 i Sangboken.)

Neste nummer av Bibelsk Tro, påskenummeret, kommer i mai.

Jesus tømte verdens beger

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Sorg og angst kom over Jesus i Getsemane, og han utøste sitt hjerte for sin himmelske Far.

”Da sier han til dem: Min sjel er bedrøvet inntil døden! Bli her og våk med meg. Og han gikk et lite stykke fram, falt på sitt ansikt og bad: Far! Er det mulig, så la denne kalk gå meg forbi! Men ikke som jeg vil, bare som du vil.” (Mat 26,38-39)

”Og han kom i dødsangst og bad enda mer inntrengende, og svetten hans ble som blod-dråper som falt ned på jorden.” (Luk 22,44)

Jesus visste hva som skulle komme. Derfor ble han bedrøvet inntil døden. Han kom i dødsangst. Døden lå framfor han. Han ba om det var mulig at denne kalk kunne gå ham forbi. Kanskje det var en annen måte Gud kunne ordne frelsen på, utenom korset!

Når begynte Jesu lidelseshistorie, spør Fredrik Wisløff i sin bok ”Med Ham til Golgata” og sier: ”Vi kan svare: Da han i evigheten erklærte seg villig til å lide for menneskers synd. Paul Gerhardt har tenkt seg en samtale mellom Faderen og Sønnen om menneskets synd og dens soning.

Faderen: Gå hen, min kjære sønn, og lid for dem som inntil evig tid min vrede skulle smake. Den straff er grusom ut å stå, men verdens frelse står derpå, vil du deg den påtage?

Sønnen: Ja, Fader, ja! av hjertens grunn, la skje som du vil skikke; la komme kun den bitre stund, jeg dødens kalk vil drikke. Man viser alle piner frem; han svarer: Gjerne! Hvert et lem er villig til å lide!”

Hva er så denne kalk eller beger?

Beger eller kalk blir ofte brukt som bilde på Guds vrede og dom (Sal 11,6; 75,9; Jes 51,17; Jer 25,15; Åp 14,10). Men det kan også være bilde på frelse (Sal 116,13) og på overflod og lykke (Sal 23,5). Bibelen taler om forskjellige beger som vi her kort vil nevne.

- 1) Frelsens beger (Sal 116,13)
- 2) Gledens beger (Sal 23,5)
- 3) Trøstens beger (Jer 16,7)
- 4) Arveloddets beger (Sal 16,5)
- 5) Gavmildhetens beger (Mat 10,42)
- 6) Renselsens beger (Luk 11,39).
- 7) Vredens beger (Jes 51,17).

I Det gamle testamente leser vi flere steder om beger i Herrens hånd som billedlig uttrykk for Guds vrede og dom over synd: *”For i Herrens hånd er det et beger med skummende vin. Det er fullt av krydret vin, og han skjenker av det. Ja sannelig, de ugudelige på jorden skal drikke den, bunnfallet av den skal de drikke.”* (Salme 75,9)

Begeret med vin er bilde på Guds vrede som han straffer synd med. Vinen er krydret, det vil si at den er gjort sterkere. Hvem skal drikke den? Alle ugudelige skal drikke den. De skal også bli tvunget til å drikke det beske bunnfallet i begeret.

Hva omfattet begeret Jesus måtte drikke?

Begeret var fylt av all verdens synd og misgjerning. Med andre ord: all verdens synd som var blitt gjort fra det første menneske på jord til det siste, var i dette begeret.

Fra evighet av var det bestemt i Guds råd at Sønnen skulle sone for menneskeslekten. Derfor da den bestemte tid kom, ble Guds vredes beger gitt til Jesus.

Guds Sønn, Jesus Kristus, sann Gud og sant menneske, tømte det, også bunnfallet for alle mennesker, for alle ugudelige. I mørket på korset drakk Jesus verdens beger helt til bunns. Så ropte han: *”Det er fullbrakt!”* Forsoningsverket var fullført. Veien til himmelen var blitt åpnet.

Jesus smakte døden for hele menneskeslekten på Golgata. For det første ble Jesus forlatt av sin egen Far og ropte: *”Min Gud, hvorfor har du forlatt meg?”* For det andre døde Jesus fysisk, og for det tredje smakte Jesus den evige død under Guds vrede og dom. Han ble en forbannelse for

oss: "For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre." (Gal 3,13)

Vi forstår ikke dybden i denne fysiske og åndelige lidelse og død som Jesus måtte smake. Han måtte gå den tunge veg til Golgata for å bære verdens synder og misgjerninger.

Legg merke til at Jesus ble forlatt av sin Far på Golgata og smakte den evige død, for at ikke du og jeg som tror på han, skulle bli forlatt av Herren og være under Guds dom og vrede i all evighet.

Han ble gjort til synd for oss, vi som var uten Gud og uten håp i verden, for at vi, som har tatt vår tilflukt til ham, skulle bli rettfærdige for

Gud i ham. Derfor skal vi, som tror på han, ikke bli forbannet bort fra Gud fordi forbannelsen rammet vår stedfortreder, Jesus Kristus. Han tømte vredens beger for at du og jeg skulle få arverett og få være i Guds nærhet i all evighet.

Derfor priser og takker Guds barn Den treenige Gud og synger: "Takk, Fader, at du var så god Mot Adams falne ætt, Du frelste oss ved Lammets blod Og gav oss barnerett. Deg priser nå hvert åndedrag, Hver sukk og hjerteslag. Gud Lam, for all den kval du led, Takk, takk i evighet!" (Hans Adolph Brorson. Nr 665 v. 4 i Sangboken.) □

TALE-OPPTAK

fra Bibel- og bekjennelseskonferansen 2014
Frøyland forsamlingshus

Peter
Olsen

Johannes Kleppa:

1. time: "Eit møte i himmelen og Jobs liding"
2. time: "Jobs vener og Jobs liding"
3. time: "Den suverene Gud og Jobs liding"

Peter Olsen:

1. time: "Møtet med Gud i loven"
2. time: "Klassisk og ny liberalteologi"
3. time: "Møtet med Gud i evangeliet"

Johannes
Kleppa

Kr. 40,- per CD

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Eller ved å skrive til:
Bibel Tros kassettjeneste
Postboks 116
4395 Hommersåk

Jesus, vårt sonoffer

AV HANS ERIK NISSEN

"Og han er en soning for våre synder"
(1 Joh 2,2)

Ikke noe er mer dyrebart enn blodet. Det er prisen Jesus måtte betale for å kjøpe deg fri fra en evig fortapelse. Derfor betyr Jesus som sonoffer alt for din sjel.

Det er stort at Jesus leder oss gjennom livet. Vi må likevel spørre: hva betyr vår korte tid her på jord sammenlignet med evigheten? Menneskelivet er som en tåke som bare blir sett en kort stund og så forsvinner det. Det er et evig pinested uten Gud og uten håp.

Hvor fattige vi var om ikke Jesus var et sonoffer for våre synder. Hvor rike vi er fordi han er det. Det er våre synder som skiller oss fra Gud. Syndene måtte fjernes ellers ville vi bli adskilt fra Gud i evigheten. Guds hellighet forbød ham å la være å gjøre noe. Synd vekker vrede og medfører forbannelse.

Men Gud har gitt oss et sonoffer. Ingen gave kan sammenlignes med den.

Jesu offer blir tilbudt alle. Å sone betyr å forlike. Gjennom Jesu død på korset ble

mennesket og Gud brakt som et offer til Gud. All verdens synd lå på ham. Han ble slått i hjel av både Gud og mennesker.

De er ikke noe mer som skiller oss fra Gud. Ikke synden for sonofferet er mellom oss og Gud. Betydningen av sonofferet er overveldende for oss. Det gjør oss rike i all vår fattigdom og ren fra all urenheter. Det gir oss frimodighet selv om alt er mørkt omkring oss. Ja, det gir deg liv i døden.

Mange vanskeligheter og problemer møter oss i denne verden, men det kan ikke sammenlignes med synden. For den har lukket Paradiset for oss. Om alle andre dører var åpne så var døren til Paradiset lukket. Hva skulle vi gjøre da?

Men Gud har forbarmet seg over oss. På den store forsoningsdagen sier sonofferet: *"I dag skal du være med meg i Paradis"*. Dine synder kan ikke fjerne Jesu blod. Det er omvendt: blodet fjerner synden. Jesu blod har seiret over all synd!

Jesus er et sonoffer for våre synder. □

Til selgerne av påskenummeret

Vi er svært takknemlig til alle som vil være med å distribuere Bibelsk Tro. På den måten kan vi nå lenger ut med bladet og gjerne også få inn noe ekstra midler.

Vi vil også takke alle som har gitt gaver til bladet og til andre oppgaver, ikke minst til oversettelse og trykking av "Jesus fant meg" til forskjellige språk.

Også i år vil vi gjerne sende noen ekstra eksemplarer av Bibelsk Tro til deg. Dersom du ikke vil selge dem, kan du bare gi dem bort til hvem som helst.

Påskenummeret koster fremdeles bare kr 30,00 pr stk., og det gis 20 % provisjon, dvs. kr 6,00 pr blad som selges.

Innbetaling kan sendes til:
Stiftelsen På Bibelens Grunn v/Edvard Jekteberg,
Persok-krossen 3,
4046 Hafrsfjord,
bankgiro nr. **3290.07.77786**
eller postgiro nr. **0530.04.87884**.

Takk til dere som vil være med å distribuere påskenummeret i 2014! Må Herren velsigne hver enkelt av dere!

Gud være lovet

Av Fredrik Wisløff, 1928. (Nr 255 i Sangboken.)

*Gud være lovet min sjel er frelst,
i kraft av blodet, av blodet.*

*Nu kan du byde meg hva som helst,
jeg velger blodet.*

*Min sorte drakt er blitt snøvit skrud,
og jeg står hellig og ren for Gud,
i kraft av blodet, av blodet.*

*Jeg var fortapt og så ingen vei
da så jeg blodet, ja blodet.*

*Da ingen makt kunne frelse meg,
da frelste blodet.*

*Da fikk jeg kaste min byrde av.
Da fikk jeg svømme i nådens hav,
takk være blodet, ja blodet.*

*Nu kan det møte meg hva der vil,
jeg har jo blodet, ja blodet.*

*Om helveds hærer enn slipper til,
så har jeg blodet.*

*Så skal jeg seire en gang til sist,
for blodet gjelder det vet jeg vist,
Takk være blodet, ja blodet.*

Så takk og pris da, du store Gud.

Ha takk for blodet, for blodet!

*Takk, at du valgte min sjel til brud,
ha takk for blodet!*

*Når jeg står hjemme i hvite klær,
da skal jeg synge som aldri her
en takk for blodet, for blodet.*

Guds Lam bar verdens synd

AV ARVID JORAMO

”Jeg ser deg, O Guds Lam, å stå på Sions bergetopp; men akk, den vei du måtte gå, så tung og trang der opp! Å byrde som på deg var kast, all verdens skam og last! Så sank du i vår jammer ned så dypt som ingen vet.”

Slik synger den danske presten, salmedikteren og biskopen Hans Adolph Brorson på 1700-tallet.

I den stille uke fra palmesøndag til påskedag følger vi Jesu lidelse på en særlig måte.

Men Jesu lidelse for vår skyld, dette at Han er det Guds Lam som bærer verdens synd, er et budskap som kommer tydelig til uttrykk allerede i de første avsnittene i evangeliene, i julebudskapet.

Påskan er sammen med julen den mest sentrale av de kristne høytidene. Men både påske- og julefeiringen er for folk flest bare forbundet med ferietid, familiesamvær og andre koselige tradisjoner. Særlig i påskan er man opptatt med ”påskefjellet”, ski- og hytteferie, snø og brun hudfarge.

Alt dette er mer og mindre vel og bra. Behagelig og koselig for vårt legemlige ve og vel. Det er mange andre verdslige innslag og folkelige uttrykk slik som påskeegg, påskeharer og påskekrim

Også vi som gjerne vil høre Jesus til er mer eller mindre opptatt med og grepet av verdslige tradisjoner. Kanskje det kunne være på tide å rette oppmerksomheten mer på det sentrale budskapet både i påskan og jula, ja, også pinsen.

Det budskapet som kommer til uttrykk i alle våre kristne høytider gjelder alle mennesker hele året. Både jula og påskan handler om Guds uendelige kjærlighet til oss mennesker. Alle kapitler fra første til siste i Det Nye Testamentet forteller oss hvordan den hellige Gud handler gjennom Jesus Kristus for å frelse deg og meg.

Allerede Jesu ættetavle viser oss hvor stor kjærlighet Gud har til sine ypperste skapninger, menneskene. Kan man finne oppbyggelse i slekt-

stavler, spør du kanskje. Bibelen legger stor vekt på at frelsen fra Gud skjedde i historien. Det er ikke bare en religiøs ideologi eller en filosofisk idé. Men det er en historisk begivenhet. Jesus, Guds Sønn, kom som et ledd i en bestemt slekt, et sant menneske som samtidig er sann Gud. Ættetavla viser at Han er jøde født i Israel. Hans slekt går tilbake gjennom David for å vise at Han har rett til å sitte som hersker på Davids trone. Det hører ennå framtiden til.

Ellers merker vi oss noe viktig når det gjelder Jesu ættetavle. Der er fire kvinner som er listet opp, foruten Maria, Jesu mor. Det er uvanlig at kvinner omtales i jødiske ættetavler. I Jesu ættetavle finner vi Tamar, som solgte seg som prostituert til Juda, sin svigerfar. Videre har vi Rahab, som var en kana'anittisk skjøge i Jeriko. Så har vi Rut, en moabittisk kvinne, altså ikke jøde. Og så er det Batseba, som var involvert i en synd. På samme tid legger ikke Bibelen heller skjul på at forfedrene var syndere. Men det er godt å vite at Guds nåde sletter ut alle synder.

Med dette vil jeg gjerne få vise at til og med ættetavlene i Bibelen viser oss Guds uendelige kjærlighet til oss.

Denne Guds kjærlighet ble ikke tatt imot blant menneskene. *”Han kom til sitt eget, men hans egne tok ikke imot ham”* (Joh 1,11). Profeten Jesaja som i sin tid profeterte så tydelig om Jesus Messias, undret seg på om dette budskapet ville bli tatt imot. I Jes 53,1 heter det; *”Hvem trodde det budskap vi hørte?”* Det var visseilig sant som Jesaja også forutså: (Jes 53,3) *”Foraktet var han og forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom. Han var som en som folk skjuler sitt åsyn for, foraktet, og vi aket ham for intet.”*

Jesu lidelseshistorie omfatter ikke bare den legemlige lidelse Jesus måtte gjennomgå. Det står jo i 2 Kor 5,21 at Jesus *”som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at*

1. mai møter 2014

Talere:
Jan Bygstad og
Bengt Birgersson

Torsdag 1. mai 2014:

- Kl. 11.00: Randaberg forsamlingshus.**
- Kl. 11.00: Frøyland forsamlingshus.**
Sang av Egersund Musikklag.
- Kl. 18.00 og 20.00: Kleppe bedehus.**
Sang av Regionungdomskoret.

Kollekt til Jærtun Lutherske Friskule.

Arr.: Vardevakt for Bibelen.

Onsdag 30. April 2014:

- Kl. 19.30: Vigrestad Misjonshus: Jan Bygstad.**
Sang: Nærbø Mussikklag
- Kl. 19.30: Tau bedehus: Bengt Birgersson.**
Sang: Forsand Mussikklag.

Arr.: Flymisjonen

vi i ham skal bli rettferdige for Gud.” Derfor måtte Jesus oppleve forlatthetens dype kval for vår skyld: *”Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?”* (Mat 27,46).

Derfor profeterer Jesaja i kap 53,5-6 *”Men han ble såret for våre overtreddelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom. Vi fór alle vill som får, vi vendte oss*

hver til sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham.”

Derfor kan vi sammen med Brorson prise Herren:

”Takk, Fader, at du var så god mot Adams store ætt, du frelste oss ved Lammets blod og ga oss barnerett. Deg priser nå hvert åndedrag, hvert sukk og hjerteslag. Guds Lam, for all den kval du led, takk, takk i evighet!” □

Jesu bedrøvelse og angst i Getsemane

AV ØIVIND ANDERSEN

”Han begynte å bedrøves og engstes.” (Mat 26,37)

Dette sies om Jesus i Getsemane. Det var ikke noen vanlig angst og bedrøvelse. Han var bedrøvet inn til døden, sier han selv. Han var forferdet, og alle dødens redsler hadde falt over ham, slik som det er profetert om Messias i Salme 55. Hva er det som kan gjøre Jesus så redd og så engstelig?

Det er ikke frykten for tortur og legemlig lidelse. Mange mennesker har gjennomgått lidelser og tortur, men ingen uten Jesus har gjennomgått det han nå står overfor i Getsemane. Han skal rammes av Guds vredes dom over synden.

Hvert menneske som ikke holder Guds bud, er under Guds dom og forbannelse. Det menneske derimot som er syndfritt og holder mål overfor Gud etter hans hellige lov, er under velsignelse og har rett til å leve.

Vi har alle syndet og er under forbannelsen. Ut fra vårt liv og våre gjerninger har vi ikke noe håp om å kunne stå for Guds dom. Vi er hjem-fallen til en evig fortapelse.

Det er bare ett eneste menneske som har holdt budene og har rett til liv og velsignelse etter Guds hellige lov. Det er Jesus Kristus. Denne syndfrie og fullkomne blir gjort til forbannelse for oss. Han må gå gjennom den gru og forferdelse som vi har pådratt oss. Derfor roper han til Gud med høyt skrik og tårer.

Han ble bønnehørt! Men han kunne ikke fritas for å gå under dommen og vreden. Men da dommen og vreden rammet ham, rammet den et menneske som har livsretten og velsignelsen etter det han selv er og har gjort. Så seirer han over alt det onde og blir oppreist av graven rettferdiggjort fra våre synder.

Likesom det var vår synd og dom som brakte Jesus inn i døden, er den rettferdighet Jesus legger for dagen i oppstandelsen din og min rettferdighet.

(Hentet fra ”Ved kilden” 17. mars. Lunde forlag Oslo, 1977) □

Påskens gylne sol

AV GUNNAR HOLTH

Den skotsk-ættede danske salmedikteren Thomas Kingo (1634-1703) har skrevet to kjente salmer om oppstandelsen. Den ene er "Opp, sjel, bryt søvnen av", hvor det 3. verset lyder slik:

"Å salig påskedag! Vi vunnet har vårt slag,
Langfredags bitre minne må nå så søtt
hensvinne, for Jesus vant med ære, hans navn
velsignet være!"

Den andre, og mest kjente, er salmen "Som den gylne sol frembryter."

Noen har hevdet at det er "den kullsorte sky" som opptar tankene hos Kingo, mer enn "den gylne sol". Vel, livet hans var fullt av motsetninger. Han lengtet etter det himmelske, men hadde vanskelig for å gi avkall på det jordiske.

Hymnologen Hans Blom Svendsen har blant annet dette å si om Kingo: "Det kan ikke skjules at hans sinn var svært fornøyd med denne verden, men han kunne også stige høyt opp over den for så å si se den ovenfra. Jordens lyst får aldri slik makt over ham at han glemmer lyset fra himmelen."

Henviser i denne sammenheng til hans salme: "Far, verden, farvel! Jeg vil ikke lengere være din trell."

En ting er sikkert: "Som den gylne sol frembryter" er Kingos mektigste påskesalme!

Hymnologen Anders Malling siterer en dansk teolog:

"Om denne salmen kan en si at den bærer i seg hele Langfredagskvalen og hele Oppstandelsesheligheten. Det er en seiershymne som aldri glemmer hva striden har kostet, og at den for det enkelte menneske varer ved under jordlivets kår med håpet lysende fra påskemorgen".

Og Malling fortsetter: "De fleste danske kristne vil sikkert med Grundtvig vurdere denne salmen som en av de kostelige perler i vår salmeskatt."

Slik har vi vurdert den også i Norge. Vil nye generasjoner gjøre det samme?

La oss løfte perlene fram, og syng ut! For et innhold! Virkelig sjelesorg. Sann oppbygelse.

Personlig har jeg bruk for alle versene, ikke minst vers 2 og 7, takkeversene.

Opprinnelig hadde salmen 10 vers. Her siteres 7 av disse, slik vi har de i den forrige Norsk Salmebok:

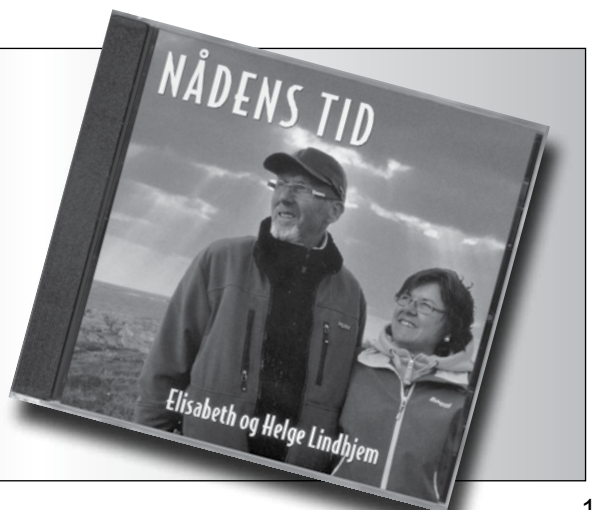
Sangboken har dessverre redusert til 6 vers. (Se neste side.)

CD

"Nådens tid" med sang av:
Elisabeth og Helge Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Eller ved å skrive til:
Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116
4311 Hommersåk

1. Som den gylne sol frembryter
gjennom den kullsorte sky
og sin stråleglans utskyter,
så at natt og mulm må fly,
så min Jesus av sin grav
og det dype dødens hav
oppstod ærefull av døde
imot påske-morgenrøde.
2. Takk, du store seierherre,
takk, du livets himmelhelt,
som ei døden kunne sperre
i det helvedmørke telt!
Takk fordi at opp du stod
og fikk døden under fot!
Ingen tunge kan den glede
med tilbørlig lovsang kvede.
3. Ligger jeg i syndens veie,
ligger jeg i armod ned,
ligger jeg på sykdoms leie,
ligger jeg i usselhet,
ligger jeg fortrengt, forhatt,
og av verden helt forlatt,
skal jeg hus i graven tage,
å, her er dog håp tilbake!
4. Synd og død og alle pile
som av Satan skytes kan,
ligger brutt der du fikk hvile
hist i gravens mørke land.
Der begrov du dem og gav
meg en sikker trøstestav,
så ved din oppreisnings ære
jeg skal seiers-palmer bære.
5. Du til livet meg skal vekke,
det er din oppreisnings kraft,
la kun jordens støv meg dekke,
ormer tære all min saft,
ild og vann oppsluke meg,
dog jeg dør i tro til deg,
at mitt liv, når du befaler,
reises opp fra dødens daler.
6. Herre Jesus, gi meg nåde
ved din gode Hellig Ånd,
at av deg jeg lar meg råde
og veiledes ved din hånd
at jeg ei skal falle hen
i det dødens svelg igjen
hvorav du meg engang rykte
da du døden undertrykte.
7. Takk for all din fødsels glede,
takk for alt ditt guddomsord,
takk for dåpens hellig væte,
takk for nåden på ditt bord!
Takk for dødens bitre ve,
takk for din oppstandelse,
takk for himlen du har inne,
der skal jeg deg se og finne.

Getsemane-bønnen

AV AXEL REMME

"Så kom Jesus med dem til et sted som heter Getsemane, og han sa til disiplene: Sett dere her, mens jeg går dit bort for å be! Han tok med seg Peter og de to Sebedeus-sønnene, og sorg og angst kom over ham. Da sier han til dem: Min sjel er bedrøvet inntil døden! Bli her og våk med meg. Og han gikk et lite stykke fram, falt på sitt ansikt og ba: Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi! Men ikke som jeg vil, bare som du vil. Han kommer tilbake til disiplene og finner dem sovende. Og han sier til Peter: Så var dere da ikke i stand til å våke én time med meg! Våk og be for at dere ikke må komme i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig. Så gikk han bort og ba for andre gang: Min Far! Kan ikke dette begeret gå meg forbi uten at jeg må drikke det, da skje din vilje! Da han kom tilbake, fant han dem igjen sovende, for øynene deres var tunge av søvn. Og han lot dem være, og gikk igjen bort og ba for tredje gang med de samme ordene. Deretter kom han tilbake til disiplene og sa til dem: Dere sover ennå og hviler dere? Se, timen er nær da Menneskesønnen skal overgis i synderes hender." (Mat 26,36-45)

Enkelte tekster i Bibelen gir en opplevelsen av å trå inn på hellig grunn. Særlig gjelder det slike avsnitt i evangeliene som slipper oss nær Jesus i bønn, hvor vi kan høre noe av hans ord og fornemme hans kamp.

En slik tekst er særlig beretningen om Jesu bønnekamp i Getsemane. Her nede i denne hagen ved Oljebergets fot i Kedrondalen, hvor tempelhøyden ruver på motsatt side, foregikk den viktigste bønnekamp på jorden. Gjennom nattetimer og i skyggen fra tunge oliventrær.

I. Her begynner Jesu Kristi lidelseshistorie

1. Selv om en kan se Jesu lidelse gjennom alle fire evangelieberetningene, så er det likevel her den mest avgjørende kampen satte inn for menneskehetens frelse. Nå skulle det gå fra slag

til slag i den ubeskrivelige tunge åndskampen Jesus måtte igjennom. Helt til den var over på Golgata, da han i dødsstunden *"ropte med høy røst: Far, i dine hender overgir jeg min ånd!"*

Jesus var fullt ut vitende om hva som skulle skje og når. Som Johannes skrev: *"Jesus visste at hans time var kommet da han skulle gå bort fra denne verden til Faderen."* (Joh13,1) Eller som han sa i Getsemane: *"Se, timen er nær da Menneskesønnen skal overgis i synderes hender."*

2. I Getsemane kom Jesus med en gang i stor åndelig smerte og nød for det var det fullkomne, rene mennesket og den allvitende Guds Sønn i samme person, som nå var gått inn i den avgjørende strid for menneskenes frelse. Fordi han var i *"menneskets skikkelse"* og var alle menneskers stedfortreder innfor Gud, ble han tynget av sorg og angst, og *"bedrøvet inntil døden!"*

Den syndfrie skulle nå bære syndens skyld og dom. *"Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi ved ham skal bli rettferdig for Gud."* (2 Kor 5,21) Jesus ble ikke gjort til en synder. Da hadde han ikke kunne vært *"en soning for våre synder"*. Men han ble *"gjort til synd for oss"*. Dette er en vanskelig og dyp sannhet. Jesus tok vår synd på seg så fullstendig, at det best kan sies slik: Han ble *"gjort til synd for oss"*. Han ble gjort til selve årsaken til at han måtte lide soningsdøden for alle mennesker *"for syndens skyld"* (Rom 8,3).

Som om den var hans egen, tok Jesus hele ansvaret for vår skyld og synd. Derfor sies det i Gal 3,13: *"Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse ved at han ble en forbannelse for oss."* Kristi lidelse og død var en straff han led på våre vegne. Derfor heter det i Jes 53,5: *"Straffen lå på ham"*.

3. Den sorg, angst og bedrøvelse som kom over Jesus i Getsemane, viser flere ting.

a. Først viser det sannheten vi synger i sangen:

”Det knustes et hjerte i sorg og ve, Guds Lam tok min byrde på seg. Ja der på Golgata hendte det: Guds hjerte ble knust for meg.” Det skjedde allerede her i Getsemane.

Jesus var nå under den overveldende byrde av vår fornedrelse, skyld og synd som ble lagt på ham. Han var det *”Guds Lam som bærer verdens synd.”* For han ble *”såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger.”*

At hans sjel ble *”bedrøvet inntil døden!”* betyr neppe bare vanlig angst for døden. Men det er uttrykk for den voldsomme sjelesmerte han led. Han som ikke hadde synd og derfor ikke skulle dø, måtte gå i døden for verdens synd. På en overveldende tung måte opplevde Jesus det å måtte motta *”syndens lønn”*, som *”er døden”*. (Rom 6,23)

b. Uttrykkene som brukes om Jesu lidelse her, viser at han både er bedrøvet, har sorg og angst. Han er tynget av sorg over menneskets nød som følge av dets dype syndefall. Og han er bedrøvet over at selv hans eget folk, som har fått så mye lys og omsorg, ikke skjønner at det lever i vantroens mørke. Dertil opplever han angsten for den hellige Guds vrede og dom over synden han nå skal ta, hvor han også må gå gjennom gudsforlatthetens nød og mørke.

c. Med sin sorg og bedrøvelse viser Jesus også sin sanne menneskelighet. Den kom til syne både i angsten og i bønnen. Han er fullt og helt til stede i menneske - skikkelse, og må føle, kjempe og be som et menneske. Slik blir han *”prøvd i alt i likhet med oss, dog uten synd.”* Han kunne ikke bruke sin guddomsrett mot det som ville skje, men *”gav avkall på det å være Gud lik.”* For hensikten var som det står i 1Pet 3,18: *”Kristus led en gang for synder, en rettfærdig for urettfærdige, for å føre oss fram til Gud”*.

II. Getsemane - bønnens ord

1. Jesus ble alene i bønn. Tre av disiplene var nær, men *”han gikk et lite stykke fram”*, fortelles det i teksten. Lukas skrev at *”han slet seg fra dem, omtrent så langt som et steinkast”*. (Luk 22,41)

Jesus var ofte alene i bønn. Slik som det fortelles i kap. 14,23: Han gikk *”opp i fjellet for å*

være for seg selv å be.” En sang uttrykker denne situasjonen her slik: *”Det var alene Jesus led hist i Getsemane. Alene drakk han angsten kalk og led vår straff og ve.”*

Navnet Getsemane betyr *”oljepresse”*. Med det som hendte her ble Jesaja-profeti oppfylt: *”Pressekaret har jeg tråkket, jeg alene, og av folkene var det ingen med meg.”* (Jes 63,2-3)

2. Hva ba Jesus om i Getsemane? Egentlig om to ting. Det første var: *”Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi!”* Bønnen åpenbarte som nevnt hans sanne menneskelighet. Den viser *”mennesket Kristus Jesus”* som roper på Guds hjelp og befrielse i sin ytterste nød.

Han visste at det ikke var mulig. Likevel ba han slik. Ikke for å slippe, men for å makte. Det er ikke fritak Jesus ber om, men det er kraft til å tåle. I Hebr 5,7 sies det om Jesus: *”Han har i sitt kjøds dager, med sterkt skrik og tårer, båret fram bønnen til ham som kunne frelse ham fra døden. Og han ble bønnhørt for sin gudsfrykt.”* Bønnhørelsen gikk blant annet ut på å makte Guds svar uten å fortvile eller svikte oppgaven.

Det andre Jesus ber om er nettopp at Gud vilje må skje: *”Ikke som jeg vil, bare som du vil.”* Her får vi det fullkomne eksempel på det å være helt overgitt til Guds vilje. *”Skje din vilje”* de samme ordene som den tredje bønningen i Fader vår.

Denne bønningen er kalt *”den vanskeligste bønn”*. Men den er også den avgjørende bønningen. *”Her er det hovedslaget står. Her er det vi vinner den egentlige seier eller lider det avgjørende nederlag. Her kjempes de åndelige kamper, men her gir Gud de herligste seire”*. (Biskop H. E. Wisløff.

Med sin bønn og handling oppfylte Jesus salmeordet: *”Å gjøre din vilje, min Gud, er min lyst, og din lov er i mitt hjerte.”* (Sal 40,9)

3. Jesu bønn i Getsemane lærer oss at vi alltid skal underordne våre formål under Guds, og være villige til å la Gud råde. Denne bønningen sammen med Fader Vår er det store forbilde på rett bønn. Selv i den dypeste sjelekamp og største prøvelse, skal vi be om at Guds vilje må skje.

I Getsemane ble det fastslått en gang for alle, at synden kunne ikke sones på annen måte enn

ved Guds Søns korsfestelse. Guds vilje kunne bare skje ved at Jesus slik ble *"en soning for våre synder; ..."* (1 Joh 2,2)

III. Jesus lot disiplene oppleve Getsemane

1. De elleve fikk være vitner til dette, som ble deres siste opplevelse av felles samvær med ham. Til sammen kunne de ta vare på så mange glimt av hendelsen, at det ble denne klare beretning for ettertiden av det som skjedde, til tross for tretthet, natt og søvn. Særlig tre av dem ble vitne til hans bønnekamp.

Dermed kunne en bibeltekst siden, i alle tider ta Jesu disipler med inn til Getsemane - dramaet. Denne del av Jesu Kristi lidelseshistorie, viser mer enn noe hans sjelekamp for vår frelse. Når dette ble mulig, er det fordi Gud slik sørget for at hans barn siden skulle få hjelp til å ane noe av "hva vår frelse kostet har". Selv om vi må erkjenne som vi synger: "Og aldri jeg utgrunne kan, hva da min frelser led. *"Sorg og angst kom over ham"*. *"Min sjel er bedrøvet inntil døden!"*

2. *"Bli her og våk med meg,"* sa Jesus til Peter, Jakob og Johannes, som han hadde tatt med seg lengst inn i hagen. Det var den beskjeden eller det kallet de fikk i denne avgjørende natten.

Men Jesus *"fant dem sovende"*. Det var nok ikke bare på grunn av nattetiden de sovnet. Men i Getsemane var det en atmosfære av den svære åndskampen, som gjorde dem søvnige.

Det synes å være slik at når åndskampen tiltar, sovner vi lettere, som for disiplene den gang, De *"var ikke i stand til å våke"*. Det er skuffelse i Jesu spørsmål da han fant dem sovende: *"Så var dere da ikke i stand til å våke..."* De hadde ikke kraft og var ute av stand til det.

3. Jesus vekker med fornyet kall til å våke og be. *"Våk og be for at dere ikke må komme i fristelse!"* Nå var det disiplene selv det særlig gjaldt. Jesus ba ikke dem om å be for seg, men om å *"bli her og våk med meg."* Vi kan ikke be for guddommen, men vi skal be til ham. Og ta imot rådet om å våke.

Den som våker, ser at fristelsene kommer, og ved bønn får han styrke til å møte den på rett måte. Disiplene var i særlig grad av behov for denne formaningen nå, ettersom det var like før deres store prøve.

Men Jesus minner om at vårt kjød er skrøpelig. Av oss selv makter vi verken å våke eller å be. *"Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig."* De hadde uttrykt vilje til å stå med ham. Ja, de tilbød seg endog å dø med ham. (v. 35) Tross deres gode vilje, var de nå *"ikke i stand til å våke en time"*. Selv da det var mest alvorlig, sovnet disiplene.

Finner han også oss igjen sovende? Det er nå en spesiell tid for å våke og be. Hører vi hans vekkerord og den sterke påminnelse om å søke Guds vilje i bønn og handling. Det er Jesu kall og utfordring til oss alle fra Getsemane! □

Jesus, den uskyldige ble et skyldoffer

AV HENRIC STAXÅNG

Langfredag var den dagen da vår Frelser Jesus Kristus led døden på korset. Ved den 3. time, altså kl. 9, ble korset reist. Ved den 6. time, altså kl. 12, kom det et mørke over landet som varte til den niende time, altså kl. 3 på ettermiddagen. Da oppga Jesus sin ånd.

De tre siste timene var det fullstendig mørkt. Ikke noe menneskeøye har sett vår Frelseres tre siste timers lidelse. Da var han som dypest nede i

lidelsens fryktelige avgrunn. Vi har gjennom våre synder krenket en Hellig Gud. Straffen for våre synder rammet hans egen Sønn. *"Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham."* (Jes 53,6). *"Men det behaget Herren å knuse ham (Sønnen Jesus). Han slo ham med sykdom. Når du gjør hans sjel til et skyldoffer, skulle han se etterkommere..."* (Jes 53,10).

Her i disse ordene kommer Guds rådslutning

og vilje tydelig fram, nemlig at Sønnen, Jesus Kristus skulle gis som ett skyldoffer. Jesus tok selv på seg vår skyld, for at Guds vrede ikke skulle ramme oss. Gud er hellig og derfor må synden straffes. Jesus den uskyldige ble ett skyldoffer og var den som måtte bære straffen.

Jesu lidelse og død er en mektig tale om syndens alvor. Så mye lidelse kostet det Jesus å forsone oss med Gud. Den som tar det lett med synden, må gjennom Guds Ånd bli gjort klar over sin egen store synd og gjennom Guds Ånd føres inn i Getsemane der Jesus lider:

”Akk se, i oljelunden Han faller dødstrett ned! Så mørk er midnattsstunden Og blodig er hans sved. Til paradiset den veien bær, Men en smertenes vei det er.”

Ja, i Getsemane hagen ble Jesus stilt for Guds domsstol. ”Han faller dødstrett ned”.

Tenk på dette kjære leser, om du har begynt å glatte over og forsvare dine syndige handlinger og det som du synder gjennom det du sier, ser, hører og tenker. Tenk på hva det kostet Jesus å sone dine synder.

”Faller noe ondt meg inn, tenker jeg på smerten din, og da kan jeg ikke drive, lettvint lek med syndelivet”.

En annen sangstrofe lyder: ”Min sjæl du måste nu glömma, all världens lusta snöd (no.: forfengelig, ussel), och intet annat berömma, än Frälsarens kors och död.”

Ja, Guds Hellige Ånd må gjennom Ordet føre hver og en til Frelserens kors og død. Der ble Jesus skyldofferet. ”*Det var Herrens vilje å slå ham (Sønnen) og la ham lide.*” (sv) (Jes 53,10).

Det var altså Herren som slo. Det var Guds vredesild som rammet Sønnen, Jesus. Ingen mennesker kan ane hva Guds hellige vrede innebar for Jesus. Ingen kan ane hvilken lidelse Jesus måtte utholde på korset og ikke noe menneskes øye skulle kunne utholde å se Jesu ufattelige lidelse som nådde sin virkelige høyde (sv: dybde) de tre siste timene.

Hvert eneste år siden utgangen fra Egypt hadde jødefolket feiret påske. Lammet ble ofret. Blod ble utgytt, og dette blodet bar deretter ypperstepresten inn i det aller helligste i taber-

naklet (senere i tempelet i Jerusalem). Uten offerdyrets blod hadde ikke ypperstepresten lov til å gå inn i det aller helligste. Det var Guds bolig. Det innebar en øyeblikkelig død om han gjorde det. Det står i 3 Mos 17,11: ”*For kjøttets sjel er i blodet, og jeg har gitt dere det på alteret til å gjøre soning for deres sjeler. For blodet er det som gjør soning, fordi sjelen er i det.*”

Alle Gamle Testamentets offer pekte fram mot Kristi offer. Blodet i Det Gamle Testamentets offer pekte fram mot Kristi blod. Hebreerbrevets forfatter skriver om Jesus at: ”*med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen en gang for alle, og fant en evig forløsning.*” (9,12). Her sikter ”*inn i helligdommen*” (sv: det aller helligste) ikke på noe tabernakel eller tempel, nei Skriften sier: ”*For Kristus gikk ikke inn i en helligdom som var gjort med hender og bare er et bilde av den sanne helligdom. Han gikk inn i selve himmelen for nå å åpenbares for Guds åsyn for vår skyld.*” (Heb 9,24). Det at Jesus i himmelen ”*nå*

åpenbares for Guds åsyn for vår skyld” betyr at han nå på en spesiell måte, innfor Faderen, forsvarer og ber for den som erkjenner sin egen synd, som tar sin tilflukt til ham og påkaller hans navn. *”Jesus, Guds Sønn, forbarm deg over meg”*. (Les Sal 116,3-5).

Det er noe ufattelig som har skjedd i og med Jesu død, oppstandelse og himmelferd. Jesus har som vår yppersteprest gått inn i selve himmelen. Adgangen inn i himmelen, til nådens trone er nå åpen både for jøder og hedninger. Men ikke dersom man tramper forsoningsblodet under sine føtter. Hebreerbrevets forfatter sier nemlig: *”Brødre, vi har altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen. Til den har han innviet for oss en ny og levende vei...”* Sv.: *“Brødre, i kraft av Jesu blod kan vi nå frimodig gå inn i det aller helligste (altså inn i himmelen), på den nye og levende vei som han har åpnet for oss...”* (10,19–20a). (Ordet brødre innebærer også søstre i troen, for grunntekstens ord for brødre omfatter også søsken).

At Kristi forsoningsblod er selve kraften – det som man i bønner får henviser til innfor Faderen fremgår av mange bibelord og sangvers. Ett eksempel er Lina Sandells bønneord til Faderen i himmelen:

”Se ei på meg, se ei på meg, se på din Sønn, o Gud! Se på hans sår og se meg ren i hans forsoningsskrud! For om du ser meg uten det, ei finnes håp for meg. Da kan jeg ei bestå en dag, et øyeblikk for deg.”

”Nei, kjære Gud, se bort fra meg og se på Jesus Krist, Hvis død og blod på korset har betalt min skyld forvisst. Ja, han er min rettferdighet, min hellighet, mitt alt, for han har godtgjort alt for meg, ja tusenfold betalt.”

Det å gå innfor Faderen i bønner, henviser til forsoningsblodet eller å be i Jesu navn, er en og samme sak.

Etter at Sønnen, Jesus Kristus ga sitt liv for våre synder, brenner Guds hellige nidkjærhet for Sønnens ære. Gå ikke forbi Sønnen i ditt Gudsforhold. Det gjelder jo din frøse. Ikke noe menneske kan ane hva det innebærer å rammes av Guds evige vrede i helvete.

Til sist! Har du Sønnen, da har du alt. Har du ikke Sønnen, da mangler du alt. *”Kyss (sv: Hyll) Sønnen... Salige er alle som tar sin tilflukt til ham.”* (Sal 2,12).

Amen. □

Seier gjennom nederlag! [Mat 27,57-66]

AV PER BERGENE HOLM

Det at Jesus lå i graven er det ikke så ofte vi tenker på. Men vi skal gjøre det nå. Vår situasjon er nemlig ikke så ulik den Jesu disipler hadde og har hatt i verden siden den første påskeaften.

Ytre sett – nederlag og tap

For disiplene og verden så Jesus ut til å ha tapt. Disiplene fortvilte og tenkte: *”Vi trodde han var den som skulle forløse Israel”*.

Men er det ikke slik nå også? Vi har sett hvordan evangeliet en tid har utrettet storverk,

hvordan det har preget hele folk og omskapt dem, vist sin kraft til å løse fra synd og elendighet. *”Seirende og for å seire ...”*, slik har Guds folk sunget.

Men hva nå? Nå virker evangeliet så kraftløst. Det spottes og foraktes. Det avsettes og forvises, og det ser ikke ut til å ha noen kraft lenger. Det er som om Jesus er borte, som om hans sak lider nederlag og går under. Det er mørkets time og mørkets makt. Er det ikke slik vi opplever det i vår tid?

Jesus er borte og alt håp er ute

Jesu disipler var grepet av motløshet. Jesus var blitt borte for dem, ikke bare i det ytre, men hans ord var også borte fra deres bevissthet. Enda Jesus, igjen og igjen, hadde talt om at han skulle lide og dø, så var alt dette blitt borte for dem.

De så bare på den ytre situasjonen, og da så det ut til at alt hadde gått under. Jesus var død, motstanderne hadde makten og alt håp var ute.

Det var ikke virkeligheten, men det var slik det så ut. For de hadde mistet Ordet. Det Jesus hadde talt til dem var borte for dem. Jesus hadde sagt dem at det skulle gå slik, han hadde forberedt dem på det, men når det skjedde slik han hadde sagt, så var Ordet borte for dem.

Å, om vi kunne lære av dette. Det er tider i våre liv hvor det er som om Jesus er borte. Vi kan oppleve motstand og virkelig erfare at motstanderne går av med den ytre seier.

Vi roper til Jesus, men det er som om han ikke hører eller er i stand til å hjelpe. Guds rikes sak går bare tilbake, fienden triumferer, mens Guds folk lider nederlag på nederlag.

Vi kan bli syke. Vi ber og roper til Jesus, men det er som om han ikke hører eller svarer, som om han er død og ikke har noen makt til å komme oss til hjelp.

Vi kan komme i anfektelse. Jesus blir borte for oss, alt blir mørkt og vanskelig. Vi leser og ber, men alt er stengt. Vi roper til Jesus om at han må komme med lys og glede, igjen gi oss sin frelsesfryd og visshet, men alt er og blir stengt. Det er som om alt er over, alt er dødt og som om hele vår tro og vårt gudsliv er intet. Vi står bare tilbake med et tomt skall.

Da gjelder det å akte på ordet! Hva Jesus har sagt oss. Vi skal komme tilbake til det, men la oss først stanse for en ting til.

Fienden triumferer

Jesu fiender og motstandere hvilte ikke. De var rastløst aktive. Og de hadde ikke glemt Jesu Ord Nei, de hadde merket seg hva Jesus hadde sagt. De vil forfølge sin seier og for alltid gjøre ende på Guds rike og troen på Jesus. De bruker

statsmakten og de kjødelige midler de har til rådighet.

Med romersk segl og vaktmannskap ved gravsteinen synes Jesus og troen på ham for alltid å være overvunnet. Du kan tro de feiret seg selv og gledet seg.

Hva hadde de å frykte? Jesus i graven, død. Disiplene, som nå var redusert til en liten og tallmessig ubetydelig flokk, satt redde og motløse bak lukkede dører. Seieren var avgjort, og selve situasjonen bekreftet jo at Jesus og troen på ham bare var forførelse. Hadde Jesus virkelig vært Messias, hadde hans gjerning og lære virkelig vært fra Gud, så hadde den vist seg langt mer kraftfull og seirende. Nei, selve seieren over Jesus og tilbakeslaget for troen på ham, viste med all ønskelig tydelighet at dette ikke var noe som kom fra Gud. Det var bare en overtro som snart ville forsvinne og gå over i historien som et tilbakeslaget stadium.

Er det ikke slik våre folks ledere, politikere, prester og biskoper også tenker. Gammeldags kristendom med tro på bibelen og lydighet mot Guds ord og bud er et tilbakeslaget stadium. Nå er det andre tanker som gjelder og som har gjennomslagskraft. Det er ingen kraft i det gamle kristne budskapet lenger, heller ingen kraft hos de få bibeltroende kristne til å kjempe imot den nye moralen, de nye tankene og livsstilen. Nei, seieren er sikker for de antikristelige kreftene. Og likevel, myndigheter og ledere vet å vokte sin seier, vet å sette bom for den kristendommen de mener seg å ha beseiret. De har erfart hvilken makt kristendommen og Guds ord har hatt på hjertene og frykter at det de akter som forførelse og overtro skal blomstre opp igjen.

Nederlaget var seier!

Slik ser den ytre situasjon ut. Men når det gjelder Jesus og disiplene, så vet vi hvilken himmelvid forskjell det var mellom den ytre situasjon og den virkelige. Jesus var ikke beseiret, disiplenes håp og tro var ikke noe tomt, det var derimot motstandernes seier. Den var bare tilsynelatende. Det skulle bare gå en natt, så ble alt forandret. Jesus sto opp av graven, og

disiplene fikk se ham levende i sin midte. Det som så ut som nederlag, det var seier.

Vi ser det så lett når vi ser tilbake på historien, men vi ser det ikke like lett når det gjelder vår egen situasjon. Derfor gjelder det at vi lærer å akte på det vi ikke ser, å vandre i tro på Guds ord og løfter, uten å se.

Da Jesus utåndet på korset, overga han sin ånd i sin fars hender. Han hadde fullbrakt frelsen. Det sto intet igjen å gjøre. Synden var sonet og veien inn til Gud var banet. Jesus var ikke dødens fange der han lå i graven. Nei, *"hos en rik var han i sin død"*. Han var hos Gud, slik ethvert Guds barn er hos Gud når det dør. Hans salige stilling hos Gud, hans oppreisning fra lidelsen, døden og fornædrelsen var ennå ikke åpenbart for verden, heller ikke for disiplene, men like fullt hadde Jesus seiret og nådd fram til saligheten hos Gud. Ingen kunne se det. Josef fra Arimatea og Nikodemus la bare et dødt og avsjelet legeme i graven. Men dette var intet nederlag, det var seier. Jesus seiret gjennom sin død. Han avvæpnet maktene og myndighetene og viste seg som seierherre over dem. Han åpnet veien til himmelen og vant oss en evig forløsning.

Hvetekornets lov

Det var som med et korn som blir lagt i jorden. Det går til grunne og dør, slik ser det ut for oss. Men så en dag spirer det fram av den mørke og

kalde jorden. Det var ikke dødt, men det bar kraft i seg til liv. Og det er ikke lenger bare et korn, men det ene korn blir til mange. Slik er det med Guds rike. Slik var det med Jesus, men slik er det også med den enkelte troende og med Guds rike som helhet. Seier vinnes gjennom det som tilsynelatende er nederlag.

Dette er en sannhet som holdes fram for oss gjentatte ganger i Skriften. Og det er uendelig viktig for oss at vi lærer ikke å akte på det vi ser, men akte på det som står skrevet, holde fast på Guds ord og løfter. For det seirer alltid.

Når vi opplever motgang fra mennesker, så fristes vi til å ta saken i egne hender, til å kjempe med de samme kjødelige midler som verden bruker. Og vi fristes også til å tenke om situasjonen slik verden tenker, og glemme Guds ord.

Hva er nederlag?

Nederlag, det er når et Guds barn vender seg bort fra Guds ord og løfter og begynner å kjempe på kjødelig vis, tenker og vurderer slik verden tenker og vurderer. Da har troen og Guds rike lidd nederlag. Det kan gjerne lykkes å vinne seier i det ytre, men det er alltid nederlag.

Slik var det for Jesus. Om han hadde lyttet til djevelen og søkt å vinne menneskers gunst og hyllest gjennom å kaste seg ned fra templets tinde. Om det hadde skapt begeistring og fått tusener til å flokke seg om ham, så var likevel

CD

"Jesus er veien til himmelen" med sang av:
Unge Røster fra Namsos.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Eller ved å skrive til:
Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116
4311 Hommersåk

ingenting vunnet. Nei, det hadde vært tap for Guds rike. Det hadde vært Guds rikes undergang.

Hva er seier?

Seier er å sette sin lit til Guds ord og løfter, også når alt taler i mot, når Jesus tilsynelatende er borte, når alt håp synes ute og alt tilsynelatende er tapt. For Guds ord og løfter svikter aldri, selv om det nettopp ser slik ut.

La oss komme sammen om dette Ordet, forkynne det for hverandre, bekjenne det og ta vår tilflukt til det, selv om det kommer til å bli enda mørkere rundt oss enn det er i dag. Selv om vi kommer til å få det enda trangere.

Kanskje nærmer tiden seg da forfølgelse og martyrdød igjen skal ramme oss som tror på Jesus, kanskje skal vi også bokstavelig talt legges i jorden og dø. Ja, når vi leser i åpenbaringsboken, så ser det ut til at det er slik det skal bli i de siste tider. Det skal se ut som undergang. Men det er ikke det. Det er seier, ja mer enn seier.

Aldri tegnes Jesu bilde klarere for verden, enn

når de troende lider som Jesus, tålmodig, uten å skjelle igjen, velsigner dem som forbanner, ber for dem som forfølger. Det er intet som taler sterkere i verden enn en kristen som går i Jesu fotspor. Slik var martyrenes blod kirkens sæd. Som korn ble de lagt i jorden, men av disse korn ble det en rik høst.

Men selv når tiden er så mørk at ingen lenger vinnes for evangeliet, det er bare tilbakegang og død, selv da vinner den troende seier når han går i Jesu fotspor. Slik Jesus i døden ble tatt i favn av sin egen far, slik blir også den troende som dør i troen på Jesus, tatt i favn. *”Kostelig i Herrens øyne er hans frommes død.”* Slik taler Guds ord.

La oss derfor ikke miste motet. Guds rike seierer alltid. La oss søke Guds rike først, la oss si oss fri alle skammelige snikveier, alt bedrag, og vandre i enfoldig tillit til Jesus og troskap mot Guds ord. Det livet har løfter over seg, for han vi tror på svikter ikke. Og veien i Lammets spor, det ender hos Lammet, det ender i hans rike og i hans herlighet. □

Fiender av Kristi kors

AV KJELL DAHLENE

For som jeg ofte har sagt dere, og nå igjen sier med tårer: Mange vandrer som fiender av Kristi kors. (Fil 3,18)

Kristi kors er sentrum i menneskeslektens historie. Det optok Guds hjerte i evighet og ble bestemmende for alt som har skjedd i menneskeslektens historie. Uten korsets realitet hadde ikke mennesket blitt skapt. Guds store frelsestanker og omsorg er knyttet til Kristi kors på Golgata. Korset er understrømmen under hele åpenbaringshistorien i Det gamle Testamente.

På korset ble alle tråder bundet sammen i fortid, nåtid og frem. Der møttes himmel og jord i et grensesprengende oppgjør. Lyset seiret over mørke, Synden fikk sitt oppgjør. Straffen for våre overtredelser og misgjerninger møtte Kristus på korset, og han led for den. Soningen skjedde

ved hans legeme og fiendskapet med Gud ble til forlik. Satans makt ble brutt og ondskapens åndehær ble avvæpnet. Kristus, Gud Sønn var menneskeslektens stedfortreder og handlet helt og fullt på menneskeslektens vegne. Alle menneskers liv fra vugge til grav fikk sin dom og sin soning på Golgata. Det kaller Skriften *”tidenes ende”*.

”Men nå er han blitt åpenbart én gang ved tidenes ende for å bortta synden ved sitt offer.” (Heb 9,26.)

”Han var forut kjent, før verdens grunnvoll ble lagt, og for deres skyld er han blitt åpenbart ved tidenes ende.” (1 Pet 1,20)

Ved Kristi kors får vi se syndens alvor. Arthur Erikson sier det så klart i sangen:

”Från Frälsaren på korsets stam ljus faller på

min dråkt. Då träda syndens fläckar fram, jag blir med rövar'n släkt."

Alvoret i dommen over synden blir klart i lys av korset. Men dommen som ble fullført på korset førte til frifinnelse fra dommen ved Jesu blod. Derfor blir korsets ord og budskap så kjær for den som får ta imot det.

Korset ord og budskap er det kjæreste i et Guds barns liv. Ved korset fant jeg liv og lever livet. "Det er liv i å se på det Golgata kors". Ved korset kjøpte Kristus meg fred og ved korsets fot fant jeg fred. Det er mitt frihetsbrev. Rettferdigheten som holder for Gud ble min eiendom ved Kristi blod. (Rom 5,9). I lys av korset får jeg fryde med over syndenes forlatelse. (Ef 1,7-8). Der fant jeg en åpen favn og en åpen himmel over mitt liv.

Fra fiendskap til dyrebar hengivenhet

Paulus visste av erfaring hva det var å være en fiende av Kristi kors. Han ville utrydde dem som holdt seg til og bar fram budskapet om den korsfestede. Men han fikk møte Kristus personlig og fra den dag hyllet han den korsfestede Kristus i sitt hjerte, sitt liv og sin tjeneste.

Et forandret liv, fiendskap til fellesskap, fra konflikt til forlik, fra hat til ærefrykt, fra forakt til hengivenhet og fra spott til lovprisning.

Det fiendskap som han selv hadde hatt i sitt hjerte mot Kristi kors, fikk han i rikt mål erfare da han reiste omkring og forkynte Kristus korsfestet. Det skapte stor forargelse og forfølgelse av jødene. Trengslene han gjennomlevde satte sine merker på han legeme. "For jeg bærer Jesu merketegn på mitt legeme." (Gal 6,17)

Han klager ikke over sin egen skjebne og den lidelse det påførte ham. Hans hjerte er fylt av ømhet og en dyp smerte fordi de stiller seg utenom Kristi kors, det eneste som kan frelse dem og berge dem fra fortapelsen.

Denne smerten kjenner han mest intens overfor sitt eget folk. Det folk Gud hadde åpenbart sitt ord, sin vilje og sin frelse for. Det folk Jesus gråt over og ville berge.

"Da han kom nær og så byen, gråt han over den, og sa: Visste også du, om enn først på denne din dag, hva som tjener til din fred! Men nå er det

skjult for dine øyne." (Luk 19,41-42)

Den samme nød kjente Paulus i sitt hjerte og han uttrykker den i klare ord. Ingen skulle være i tvil om hvilken byrde han bar på sitt hjerte.

"--- at jeg har en stor sorg og en stadig nød i mitt hjerte. For jeg skulle ønske at jeg selv var forbannet bort fra Kristus for mine brødres skyld, mine sletninger etter kjødet". (Rom 9,2-3)

"Brødre, mitt hjertes ønske og min bønn til Gud for dem er at de må bli frelst." (Rom 10,1)

Hvem var fiender av Kristi kors?

Det var de som ropte korsfest. De taktfaste ropene som folkemengden ropte: "Korsfest ham! Gi oss Barabbas fri", var i scenesatt av fariseerne og yppersteprestene. De fikk ham korsfestet, men forkastet korsets realitet. Korsets mektige tale, det tomme kors og den tomme grav vendte de seg bort fra og forfulgte dem som hadde møtt den oppstandne.

Med sterke og klare ord ble de konfrontert med korsets realitet og den guddommelige frelsesplan som lå bak.

"Han ble forrådt etter Guds fastsatte råd og forutviten, og dere slo ham i hjel idet dere naglet ham til korset ved lovløse menns hender. Han reiste Gud opp, idet han løste dødens veer. For det var umulig for døden å holde ham fast." (Apg 2,23-24. Se og Apg 3,15 og Apg 4,10).

"Ja, i sannhet! I denne byen samlet de seg mot din hellige tjener Jesus, som du salvet, både Herodes og Pontius Pilatus, sammen med hedningene og Israels folk, for å gjøre det som din hånd og ditt råd forut hadde besluttet skulle skje." (Apg 4,27-28)

De er de tok anstøt av den korsfestede, både jøder og hedninger

Da Paulus forkynte, nådde han både jøder og hedninger og han opplevde at de stilte seg avvisende til dette velsignede frelsesbudskap. Om de lærde filosofer på Areopagos i Aten ristet på hode og spottet og jødene truet ham på livet, (Apg 9,29), kalte ham en pest og oppvigler (Apg 24,5), og ble hudstrøket (2 Kor 11,24), holdt han fram korsets livgivende budskap.

"For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft." (1 Kor 1,18)

"For jøder krever tegn og grekere søker visdom, men vi forkynner Kristus korsfestet, for jøder et anstøt og for hedninger en dårskap." (1 Kor 1,22-23).

Om de stilte seg slik til ordet om korset, sluttet han ikke å forkynne det. Med desto større kraft og frimodighet holdt han det fram. Det er det eneste budskap som kan frelse en verden som ligger i synd og ondskap.

Noen kristne menigheter svikter ordet om korset

Det skapte en dyp bedrøvelse hos apostelen Paulus. Mennesker søkte å gjøre det kristne budskap mer spiselig ved å nedtone korsets anstøt og skyve korsets budskap i bakgrunnen. De søkte sin trøst, glede og forankring i et budskap som ikke hviler på korsets budskap. Da tok apostelen fram de sterke ord. Det er et grunnleggende svik mot ham som har kjøpt oss så dyrt på Golgata kors med sitt blod.

"Uforstandige galatere! Hvem har forhekset dere? Dere som har fått Jesus Kristus malt for øynene som korsfestet!" (Gal 3,1)

"For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet." (1 Kor 2,2)

Det er ikke vanskelig å se at vi i dag lever i en tid og i en kristenhet hvor korset er kommet bort fra sentrum. Mange innenfor de kristne rekker reagerer negativt på forkynnelsen av Kristi kors. Fortell oss heller hvordan vi skal leve? Om de utfordringene vi står i denne verden. Ja, ja en dogmatiker går så langt at han taler i sin trosrøse om den vennelige talen om Kristi blod.

En kan bli bedrøvet og sint. Også Paulus kunne bli opprørt. (Apg 17,16).

Vi forstår at han ofte hadde talt om disse ting. Det var en hjertesak for ham. Nå sitter han fengslet i Rom og en ulidelig smerte presser på i hans hjerte.

Jeg sier det med tårer

Av og til kan smerten dempes med årene. Slik er det ikke for Paulus. Nøden for dem som er fiender

av Kristi kors, presser på med uforminsket styrke. Den øker mer enn minker.

Paulus ønsker å være et forbilde for oss. (Fil 3,17). Gråten og smerten driver ham til inderlig bønn og skal være en pådriver for alle som møter fiendene av Kristi kors. De skal ikke møtes med harde og bitre påstander, men med gråt og ømme omsorgsfulle ord. De skal ikke gjengjeldes med samme mynt, men med vennskap og varme, med gode ord og gjerninger.

"--- så dere kan være uklanderlige og rene, Guds ulastelige barn midt i en vrang og forvendt slekt. Dere skinner blant dem som lys i verden," (Fil 2,15)

"Vis deg selv i alle ting som et forbilde i gode gjerninger, med uforfalsket lære, verdighet, sunn og ulastelig tale, så hver motstander må bli til skamme fordi han ikke har noe ondt å si om oss." (Tit 2,7-8)

Monica klaget sin nød for biskop Ambrosius i Milano. Hennes sønn Augustin hadde vendt seg fra Gud og foraktet hennes formaninger. Hun gråt og ba om frelse for han innfor Herrens ansikt. Da er det Ambrosius sier: *"En slik tåresønn kan ikke gå fortapt"*.

Mang en vekkelse har startet i gråt og bønn innfor Herrens ansikt. Den landsforviste presten John Knox vendte tilbake til Edinburgh. Forkledd som en munk vandret han gjennom gatene i byen og så det ugudelige livet som utfoldet seg.

Han gikk til det rommet han leide, gråt og ba for mennesket som han hadde så kjær. Det var ham en stor lidelse å se hvordan de stilte seg til Jesus Kristus og hans frelse. I bønner sa han blant annet: *"Gi meg Edinburgh ellers dør jeg!"*

Det brøt ut en gjennomgripende vekkelse. En av de talene som John Knox talte mest over var om den fortapte sønn. Etter at han var død, arvet noen predikanter prekenene etter ham. Talen han hadde skrevet om den fortapte sønn var spesiell. Han fikk den analysert og resultatet var: Disse papirene er gjennomvætet av et menneskes tårer.

Apostelen Paulus vil plante det samme sinnelag inn i oss når han taler om *"fiendene av Kristi kors"*. De skal skape tårer, smerte og nød i vårt indre. □

”Se det menneske!” [Joh 19,5]

AV ERIK HØIBY

Det var landshøvdingen Pilatus som sa disse ordene. Etter torturen fra romerske soldater, hudstrøket og mishandlet, med en tornekrone på hodet og en purpurkåpe om skuldrene, hånet og bespottet, førte Pilatus Jesus ut til folket og ropte: ”Se det menneske!”

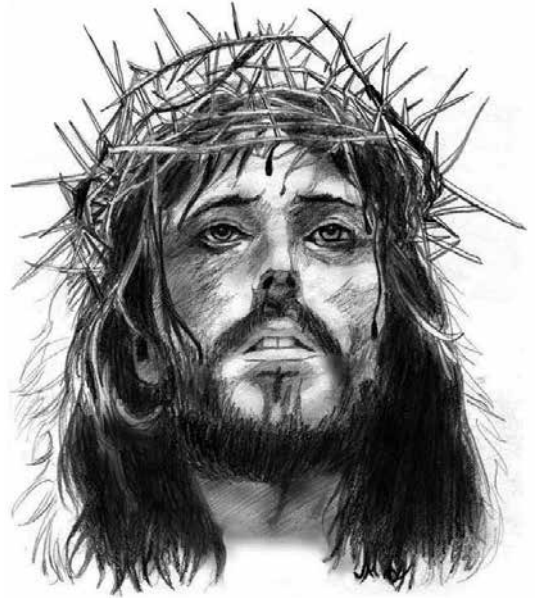
Hans ønske var nok å skape medynk. Han hadde jo ikke funnet Jesus skyldig i noen av deres anklager, og hans ønske var å gi Jesus fri. Nå mente han å ha etterkommet folkets urette krav om straff for denne mannen. Nå fikk det være nok! Dermed kunne han selv også gjerne bli ferdig med denne brysomme saken. Men svaret han fikk tilbake var et folkebrøl: ”Bort med ham! Korsfest ham! Korsfest!”

Se det menneske! I ettertid har denne setningen stått der. Ikke bare som noe som ble sagt i en dramatisk begivenhet i Jerusalem for om lag 2000 år siden, men som en intens og sterk utfordring står den der: Gi akt på denne mannen! Gi akt på hvem han er, og hva han har gjort!

Stans opp og gi akt på det som skjedde denne dagen i påskeuka! Se hva Bibelen sier om Jesu stedfortredende lidelse, død og oppstandelse! For her fullbyrdes det som Gud selv fra evighet av hadde bestemt for den syndige og falne menneskeslekt. Visst var det Pilatus som ropte ut ordene: ”Se det menneske!” men bak Pilatus står Gud selv. For ”Ham stilte Gud til skue i hans blod som en nådestol ved troen, for å vise sin rettferdighet...” leser vi i Rom 3,25.

Det er avgjørende viktig å komme i stillhet for ordenes tale, for over en åpen bibel, bare i bønn og stillhet, vil Ånden selv lede deg inn i disse dype sannheter om din frelse.

Mange vil nok forsøke å forstå Jesu lidelse og samtidig finne svaret på hans død på korset. Mange kloke utsagn er blitt gitt gjennom tidene, men det er ikke noe menneske gitt intellektuelt å forstå og forklare korsets gåte, for korsets budskap lar seg ikke fatte ved menneskets tanke

og fornuft. Nei, dets rikdom og innhold kan bare tas imot i ydmyk tro og tillit. Bare Ånden kan tolke for ditt hjerte hva korsets budskap betyr.

”Men for oss har Gud åpenbart det ved sin Ånd. For Ånden utforsker alle ting, også dybdene i Gud” skriver apostelen Paulus i 1 Kor 2,10. For den ufrelste verden er ordet om korset en dårskap, en motbydelighet og en tåpelighet, men det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror (1 Kor 1,18). Det var altså Guds vilje at vi som er kommet til liv i Gud ved troen på hans navn, skal være Kristi medarbeidere og få del i Guds herlighet, derfor måtte Sønnens vei til herligheten gå gjennom fornedrelse. Han måtte bli en av oss, ”bli sine brødre lik i alle ting”.

Hva innebærer Jesu fornedrelse? Jo, den innebærer at han, den rene og fullkomne, måtte bli syndebæreren og Guds sonofferlam. ”Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud” (2 Kor 5,21). Jesus ble ingen synder. Hans

liv var fullkomment og uten synd. Ja, han er det eneste menneske på jord som dette kan bli sagt om at han er *"en som er prøvet i alt i likhet med oss, men uten synd"* (Heb 4,15). Han ble slått og gjort elendig. Straffen lå på ham, sier Jesaja boken (Jes 53). Ja, han ble gjort til synd for oss. Alt dette innebar at han måtte lide syndens bitreste konsekvenser og smake fortapelsens sværeste kvaler. Hvorfor? Jo, for at vi skulle ha fred, for at vi skulle stå rettfærdige for Gud i ham. *"Se det menneske!"* sa Pilatus. Og jeg vil spørre deg: Ser du ham? Det var dine synder han bar. Hele ditt skyldbrev tok han ansvaret for, og det fikk sitt oppgjør. Gud tok det bort da han naglet det til korset. Ser du det? Tror du det? Jeg spør ikke om du intellektuelt kan fatte det, for det kan ingen. Men tror du det? Det er saken. Gjør du det, da eier du syndenes forlatelse i Jesu navn. Vi skjønner det ikke med vår tanke og vår fornuft, da korssets gåte forblir et mysterium. Men hvor godt det er likevel å få bekjenne:

"Ja, jeg tror på korssets gåte! Gjør det Frelser av din nåde! Stå meg bi når fienden frister! Rekk meg hånd når øyet brister! Si: Vi går til paradiset!"

Den som slik får lov å se inn i dette veldige drama og det uhyggelige som utspant seg der hos Pilatus og på Golgata, ser samtidig noe forunderlig stort; han får si med sangeren:

"Jeg ser mitt skyldbrev til korset naglet blev, og i hans grav i haven der er min synd begravet."

Og han kan stemme i: *"Det skjønneste i verden som mine øyne så er kongen i hans skjønnhet med tornekrone på."*

Hele Jesu liv var en lidelse. Han lærte lydighet av det han led. Allerede i Getsemane møtte han lidelsens dypeste smerte. Ja, der ropte han i sin nød: *"Far! Er det mulig, så la denne kalk gå meg forbi! Men ikke som jeg vil, bare som du vil."* (Mat 26,39). Så hard var Jesu sjelekamp i Getsemane, at hadde ikke en engel styrket ham, ville han segnet om. Men han skulle ikke og kunne ikke dø der, nei, han måtte dø på forbannelsens tre, forkastet både av mennesker og av Gud. Han måtte lide døden og smake døden for oss alle, og under Guds forbannelse, i dødens grufulle mørke, var det

han ropte ut: *"Min Gud, Min Gud, hvorfor har du forlatt meg?"* (Mat 27,46). Så dypt måtte han fornedres.

"Så sank du i vår jammer ned så dypt, så dypt som ingen vet."

Men fra korset lød det også et seiersrop: *"Det er fullbrakt!"* (Joh 19,30). For han som hang på korset er seierherren.

"Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset" (Kol 2,15). Ja, han ble kronet med herlighet og ære.

Har du fått se denne Jesu herlighet? Han er seierherren, og Jesu blod dekker over alle dine og mine synder.

Kjære evighetsvandrere, det gjelder å se det mennesket, Menneskesønnen som teksten taler om. I ham eier du en levende og herliggjort Frelser. Ja, gi akt på ham!

Alt han har vunnet har du fått del i, du som tror på hans navn. I dag har han inntatt plassen ved Majestetens høyre hånd i det høye. Han er vår talsmann hos Faderen. Han er din og min stedfortreder som taler vår sak fram for Gud, og derved kan han frelse deg fullt og helt. I sin nåde ga Gud sin enbårne sønn som sonofferlammet for all verdens synd. Det var dette offeret som måtte til og som alene kunne opprette fallet. Men verket er fullført. Gjelden er betalt. Seieren er vunnet.

Spørsmålet blir bare om du ser Jesus i hans frelsesverk?

"Ser du din Frelser på korset? Ser du den kamp han har? Ensom, forlatt av alle, ja, av sin egen Far. Det var for våre synder at han på korset hang, kun for å frelse verden fra nød og undergang."

Ser du de naglede hender, ser du hans sides sår? Se, kjære venn som enda borte fra Jesus går. Kom med din synd til Jesus, han som deg elsket så, skynd deg å motta frelsen som du i dag kan få!

Å, min kjære Jesus, aldri fatter jeg at du kunne lide korssets død for meg. Takk at lyset skinner alltid klart derfra! Takk for hver som finner deg på Golgata!" □

Jesu ord fra korset

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Langfredag er en helt spesiell dag i historien, for da skjedde det noe som har den aller største betydning for hele menneskeheten. Jesus Kristus, Guds Sønn, ble den dagen ført til retterstedet og ble korsfestet som en forbryter. Han som alt er skapt til og ved og som holder alt oppe, ble grepet, pint, dømt til døden og korsfestet på Golgata.

Å bli korsfestet var en fryktelig måte å dø på. Det var bare de verste forbryterne og landsforræderne som ble korsfestet. En filosof har betegnet denne måten å dø på som "å dø lem for lem". En annen kaller det den verste og mest forsmadelig måte å dø på. Guds ord sier i Gal 3,13: "Forbannet er hver den som henger på et tre."

Jesus led og døde på Golgata kors. Han led legemlig og åndelig. På Golgata bar Jesus all verdens synd og sonet den. All verdens skyld og gjeld ble betalt av offerlammet. Han smakte Guds vrede og dom for at du og jeg skal slippe å møte vredens Gud på dommens dag. Fortapelsen

består nemlig å være under Guds vrede og dom i all evighet.

Langfredag er også en gledens dag fordi synden er sonet og gjelden betalt. Alt er ferdig fra Guds side. Derfor kan de frelste synge sangen av Trygve Bjerkrheim (Nr 288 i Sangboken):

"Takk at du tok mine byrder, eit høgfjell av skuld og av skam. Du bar det på skuldrene dine, du skuldlause sonofferlam.

Takk at du bar mine synder, betalte mi skyhøge skuld med blod frå ditt fullkomne hjarta og ikkje med sylv eller gull".

Jesus sa noen få ord mens han hang på korset. Vi vil stanse ved disse ord i denne artikkel.

1. "Men Jesus sa: Fader, forlat dem! For de vet ikke hva de gjør." (Luk 23,34)

Det er karakteristisk at det første Jesus gjør eller sier etter at han var blitt naglet til korset, er at han ber for sine fiender og bødler. Det er underlig at han ber for dem som påførte ham slike umenneskelige lidelser.

Vi ønsker å gi deg åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2014-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6 for 2013,
samt andaktsboka "I lys av Ordet".

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 264
4367 Nærbø

Betales med giroblankett som
følger med første tilsendte blad.

Navn: .....

Adr: .....

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Han ba ikke bare for dem som naglet han til korset, men for yppersteprestene, de skriftlærde og rådsherrerne også. De visste nemlig ikke hva de gjorde. De gjorde det i uvitenhet, sier Peter i Apg 3,17. Likedan alle dem som ropte korsfest, korsfest. De visste heller ikke hva de gjorde. Peter sier til israelsfolket om Jesus: *"Han ble forrådt etter Guds fastsatte råd og forutviten, og dere slo ham i hjel idet dere naglet ham til korset ved lovløse menns hender."* (Apg 2,23).

Men hadde de vist hvem de korsfestet hadde de aldri gjort det. Apostelen Paulus sier: *"Nei, som en hemmelighet taler vi Guds visdom, den skjulte, som Gud fra evighet av har forut bestemt til vår herlighet. Denne visdom kjente ingen av denne verdens herrer. For hadde de kjent den, da hadde de ikke korsfestet herlighetens Herre"* (1 Kor 2,7-8).

Det tragiske var at de ikke visste hva de gjorde. De trodde at de gjorde noe godt da de fikk Jesus bort, for han hadde spottet Gud ved å si at han var Messias, mente de. Følgelig var han en som forførte folket.

Samtidig lot Herren dette skje, for det skjedde *"etter Guds fastsatte råd og forutviten"* (Apg 2,23).

For en uendelig rik kjærlighet Jesus viser ved sin bønn. Han var kommet til jord for å frelse

syndere, men de forsto det ikke. Han visste hvilke dom de ville få dersom de ikke innså sine synder og kom til sannhets erkjennelse. Derfor ba han at Faderen måtte forlate dem deres synder.

Den første martyr i kirkens historie, Stefanus, hadde også fått Jesu Kristi sinnelag. Mens han ba, steinet de ham. Han falt på kne og ropte med høy røst: *"Herre, tilregn dem ikke denne synd! Og da han hadde sagt dette, sovnet han inn"* (Apg 7,60).

Dette har også noe å lære oss. Guds ord formaner oss til å ha dette sinnelag og sier: *"La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus"* (Fil 2,5).

2. *"Kvinne, se det er din sønn! Deretter sa han til disippelen: Se, det er din mor!"* (Joh 19,26-27).

Ved korset sto Jesu mor, Maria og hans disippel, Johannes. Fortvilelsen og nøden var nok stor hos Maria der hun sto og så sin sønn, bli korsfestet. Mens Jesus led og stred, sto Maria der maktesløs og så på. Hvordan skulle det gå henne nå, tenkte hun gjerne. Hvordan skulle hun klare seg alene? Men midt i all smerten og ubehaget hadde ikke Jesus glemt sin mor. Han var opptatt av at det måtte gå henne godt den stunda hun

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord

NB! Nytt kontonummer: 3201.59.73713

hadde igjen på jorda. Hans omsorg er rørende og ekte selv om at han nok ville at hun skulle forstå at det viktigste for henne var å erkjenne ham som verdens frelser. Det jordiske mor-sønn forholdet måtte ikke erstatte det evige frelser-synder forholdet.

Jesus gir henne en ny sønn. Han skal ta på seg sønneansvaret, det vil si ta seg av henne, hjelpe og styrke henne i hennes siste år. Og Johannes aksepterer dette og vil ta seg av henne som sin egen mor.

Maria kom til å forstå hvem Jesus virkelig var, men det medførte mye smerte og nød. På Golgata ble sverdet stukket gjennom Marias hjerte som Simon i Luk 2,35 hadde sagt på forhånd: "... *men også din egen sjel skal et sverd gjennombore...*"

3. *"Og han sa til ham: Sannelig sier jeg deg: I dag skal du være med meg i Paradis!"* (Luk 23,43).

Jesus ble korsfestet mellom to ugjerningsmenn (røvere). De hadde gjort kriminelle ting og fortjente sin straff. Begge to spottet Jesus i begynnelsen. Den ene spottet Jesus og sa at dersom han var Messias, så kunne han frelse både seg selv og de andre to. Denne ugjerningsmannen var døden nær, men forsto ikke sin sanne stilling. Hans hjerte og sinn var formørket "*av denne verdens gud*" slik at det var bare hån og spott som kom fra hans lepper. Så nær var han verdens Frelser, men samtidig så langt borte. Med sitt harde og ubotferdige hjerte gikk han uten Gud og uten håp inn i evigheten.

Den andre ugjerningsmannen spottet også, men erkjente etter hvert hvem Jesus var. Han erkjente og bekjente også sine synder. - Men Jesus hadde ikke gjort noe galt, sa han. Derfor kom det fra hans botferdige hjerte: "*Jesus, kom meg i hu når du kommer i ditt rike*" (Luk 23,42). Denne bønningen lød fra en som erkjente sin sanne stilling, og som ikke så noen annen utvei enn å vende seg til Jesus i sin fortvilelse og nød. Jesus var ikke sen om å svare han: "*Sannelig sier jeg deg: I dag skal du være med meg i Paradis!*" (Luk 23,43). Det var et herlig budskap å få i dødens stund!

Disse to ugjerningsmenn eller røvere er bilde på to flokker. På den ene side de som forkaster Jesus, eller bryr seg ikke om han og spotter han, på den andre side de som tar imot han som sin Frelser. Ugjerningsmannen, som spottet Jesus, er et bilde på alle dem som forkaster Jesus eller ikke bryr seg om han og hans frelsesbudskap. Noen av dem er gjerne religiøse og opptatt av åndelige ting, men felles for dem er at de ikke søker frelse hos Jesus Kristus. Selv om Jesus også døde for dem, får de ikke del i frelsen. "*For de finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved*" (Apg 4,12). Følgelig går de fortapt uten noe som helst håp om frelse og evig liv.

Den andre ugjerningsmannen eller røver som kom til sannhets erkjennelse, er et bilde på botferdige syndere som tar imot Jesus og får evig liv. De vet at de fortjener døden på grunn av sine synder og overtredelser, men ved troen på Jesus Kristus, har de gått over fra døden til livet. De har fått syndenes forlatelse og lever nå under Guds nåde. "Hvor syndenes forlatelse er, der er liv og salighet," sier Luther.

Derfor kan vi synge med William Spencer Walton: "Han søkte meg i nåde som gikk på syndens vei. Han fant meg trett og såret og bar meg hjem til seg. Mens engler fra Guds trone sang, og himlens harper herlig klang.

Kor: Nåde at han fant meg, kjærlighet som vant meg. Nåde at han bar meg til sin fold, nåde at han bar meg til sin fold" (Nr 167 i Sangboken).

4. *"Eli, Eli. Lama sabaktani? Det betyr: Min Gud, Min Gud, hvorfor har du forlatt meg?"* (Mat 27,46)

Ingen kan sette seg inn i den legemlige lidelse Jesus gikk igjennom på korset. Likevel var den åndelige lidelse verst. I sin smerte og dødsangst ble han forlatt av sin egen far. Han hang der alene mellom himmel og jord og sonde verdens synder og betalte all menneskenes skyld. Med et ord fra Salme 22 ropte han ut sin fortvilelse, nød og gjennomtrengende smerte. Gud, hans eneste hjelper, trøster, velgjører og far hadde forlatt ham.

Tenk å være forlatt av sin egen far, overlatt til seg selv uten muligheter for å få noen hjelp og trøst. Men det var for min og din skyld han opplevde dette, for at ikke vi skulle bli forlatt av Gud. Jesus smakte den åndelige død, det vil si å være forlatt av Gud, ikke å ha samfunn med Gud. Ensom hang Jesus på korset i gudsforlathetens mørke, under Guds vrede og dom. Han ble gjort til synd for oss, sier Guds ord og smakte den evige død. Han smakte nemlig Guds vrede på grunn av synden. På Golgata hadde Jesus en stengt himmel, men et åpent helvete. Apostelen skriver i 1 Pet 3,18: *”For også Kristus led en gang for synder, en rettferdig for urettferdige, for å føre oss fram til Gud, han som led døden i kjødet, men ble levendegjort i Ånden.”*

Jesus smakte den åndelige død, for at enhver som tar imot ham, ikke skal smake den åndelige død og bli forlatt av Gud. Han smakte også den evige død, for at de som tar sin tilflukt til Sønnen, ikke skal lide den evige død. Det vil si skilt fra Gud under hans vrede og dom, uten noen gang å ha håp om å bli frelst. – Det er en forferdelig tilstand uten håp.

Benjamin Georg Sporon skriver (Nr 671 i Sangboken):

”Naglet til et kors på jorden, henger under vredens torden Himlens Herre og Guds Sønn. Selv den eviggode Fader ham i kvalene forlater, hører taus hans angst bønn.

Å, hvor engstet og bedrøvet, inntil døden høyt bedrøvet, er den ømme Frelsers sjel! Vredens fulle beger drikke må han, skal han, ellers ikke blir hans frelseskalk min del!

Hvem kan tenke på den smerte uten med et såret hjerte om endog en synder led!

Men her led den evig høye – smelt mitt hjerte, gråt mitt øye, se her lider hellighet!”

5. *”... da Jesus visste at nå var alt fullbrakt, og for at Skriften skulle bli oppfylt, sier han: Jeg tørster!”* (Joh 19,28)

Det femte er det korteste av alle ord på korset, bare to ord – Jeg tørster. Jesus var virkelig tørst. Blodtapet hadde påført ham denne tørst. Hans legemlige smerter når sitt klimaks, og han roper ut

at han tørster. Å dø av mangel på vann innebærer store smerter, ja, det er en av de mest grufulle måter å dø på. For å få fram seiersbudskapet trengte Jesus å få lesket sin tunge. De holdt da opp til ham en svamp fylt av eddik, på en isopstilk. (v. 29). På korset kunne han bare få lindring ved en besk drikk. Dermed gikk Salmistens ord i oppfyllelse (Salme 69,22): *”De ga meg galle å ete, og for min tørst gav de meg eddik å drikke”.*

Jesus tørstet på korset for at ikke du som tror på ham, skal tørste i all evighet. *”Om noen tørster, han kan komme til meg å drikke”* ropte Jesus ut på den siste store dag i høytiden (Joh 7,37). Godt å vite at dette ordet gjelder i dag også for enhver botferdig synder. Derfor er det svært viktig at en går til Jesus mens det heter i dag. For snart kan det være for sent slik vi leser i fortellingen om den rike mann og Lasarus, hvor den rike mannen i dødsriket ber Abraham om Lasarus *”kan dyppe fingertuppen sin i vann og svale min tunge! For jeg lider svær pine i denne ilden”* (Luk 16,24). Men det var ikke nådetid lenger. Det var for sent.

Thomas Kingo sier:

”All verdens synder lå på ham og brente med sin ild Guds Lam. ”Jeg tørster,” ropte han og fikk av eddikvin så besk en drikk. O Jesus, mine synders mål du tømte i din bitre skål og gav til gjengjeld meg en flod av livets kilde, ren og god”.

6. *”Da Jesus hadde fått vineddiken, sa han: Det er fullbrakt”.* (Joh 19,30)

Hvilket herlig budskap å høre for en botferdig synder fra Jesus selv om at alt er fullbrakt.

Frelsesverket var fullført. Synden var sonet, og gjelden betalt. Jesus hadde gitt seg selv, sitt eget liv hen som et offer som tekket Gud. Den rene, rettferdige og hellige gav alt for en syndbetyngt menneskehet som var hjelpeløs fortapt, ute av stand til å frelse seg selv. Nå skal seiersropet fra korset minne alle om at alt er ferdig. Frelsesverket er fullendt. Synden og døden er overvunnet. Skyldbrevet er utslettet, og Jesus har avvæpnet maktene og myndighetene og vist seg som seierherre over dem på korset (se Kol 2,14-15). Dette budskap skal lyde over hele verden at Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv slik at

han ikke tilregner dem deres overtredelser. Derfor skal ordet lyde: *"La dere forlike med Gud!"* (2 Kor 5,20). Det vil si at hvert enkelt menneske må ta imot Jesus som sin frelser.

Den frelse som var umulig å oppnå ved lovens vei, er nå åpenbart ved nåden i Jesus Kristus:

"For det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud, da han sendte sin Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld, og fordømte synden i kjødet, ..." (Rom 8,3).

Derfor synger vi: *"Min Jesus, du er såret for mine synder så, jeg burde selv ha båret den straff som på deg lå. Se hit, her står jeg arme, fordømt til vredens ris, deg over meg forbarme, ditt nådeglimt meg vis!"*

Å, vil du kjennes ved meg! Min hyrde, se ditt får! Å, favn meg, styrk meg, led meg, så ussel som jeg står. Med fred du meg husvalte, din bønn for meg du bad, din Ånd til hjertet talte og gjorde meg så glad". (Nr 672 vers 2 og 3 i Sangboken).

7. *"Og Jesus ropte med høy røst og sa: Fader, i dine hender overgir jeg min ånd!"* (Luk 23,46).

Jesus hadde nettopp ropt ut at det var fullbrakt. Frelsen var vunnet for alle mennesker. Alt var ferdig fra Guds side. Jesus hadde fullendt frelsesverket. Nå kunne han igjen tale til sin far som han for en stund siden hadde vært forlatt av. Men nå er alt fullført og hans siste ord på korset lyder slik: *"Fader, i dine hender overgir jeg min ånd!"*. Han døde med et sitat fra Det gamle testamentet, fra Salme 31,6. Dermed ble profetien oppfylt i tidens fylde. Det var enda en bekreftelse på Skriftens troverdighet fra Jesu munn.

Jesus overga sin ånd til sin Fader og åndet ut i visshet om at frelsesgjerningen var fullført for tid og evighet. Timen for herliggjørelsen var kommet (se Joh 17,1). Jesus visste at han kom i Faderens hender bak forhenget, og han frydet seg ved det.

Straks etter at Jesus døde, revnet forhenget i templet i to ovenfra og ned, forteller Matteus (27,51). Gud Fader viser på den måten at veien inn i det aller helligste, som er et bilde på himmelen, er åpnet. Jesus har åpnet veien til himmelen for enhver botferdig synder.

I Hebreerbrevet 10,19-20 leser vi: *"Brødre, vi har altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen til den har han innviet oss en ny og levende vei gjennom forhenget, det er hans kjød."* – Gud være takk at veien til himmelen nå er åpnet ved Jesu frelsesverk. Nå er det adgang for enhver som tar imot frelsen i Jesus Kristus. Jesus sier: *"Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør."* (Joh 11,25).

Edin Holme skriver så fint om korset:

"Ditt kors, o Krist, ble verdens sol, dets lys ei grenser kjenner, ditt kors, o Krist, ble ærens stol, der livets lue brenner."

På korset åpner du din favn for hver forvillet synder. Fra korset, i din Faders navn, du verden fred forkynner.

Fra korsets tre din kjærlighet hver ensom sjel bestråler. Dens guddomskraft vel ingen vet, dens dybde ingen måler.

Og frøs enn alle hjerter til, ble lukket alle hender, din kjærlighet dog varm og mild mot hele verden brenner.

La slukkes alle lys på jord. La stenges alle veie! Den som har funnet korsets spor, har evig nok i eie."

Til slutt: Jesu siste ord på korset har også noe å lære oss om vår siste time på jord. Han ropte ut: *"Far, i dine hender overgir jeg min ånd!"* (Deretter utåndet Jesus). Av disse ord kan vi også lære at det gjelder for oss å påkalle Herren og legge oss i hans hender og overgi vår ånd til ham. Bare i vår himmelske fars hender er vi trygge i døden, men i hans hender er vi virkelig trygge og salige i all evighet. Amen! □

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

(Også om du bare bytter gatenavn eller gatenummer.)

Husk å oppgi fullstendig adresse!

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Hans Erik Nissen

Født 1938 i København. Cand. theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København fra 1966. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970 til 2003. Har skrevet flere bøker og artikler. Nå valgmenighetsprest for Nordsjælland valgmenighet i Melby.

Fredrik Wisløff (1904-1986)

Cand. theol, 1928 . Lærer, prest, reisepredikant og forfatter.

Arvid Joramo

Født 1941 i Rennebu. Cand. theol. fra MF i 1974. Lærer ved DVIs bibelskole i Bergen 1974-79. Praktisk-pedagogisk utdanning. Matematikk grunnfag. Lærer/lektor i grunnskolen. Gårdbruker sammen med kona. Nå pensjonist. Fortsatt frivillig forkynner. Medlem av Rådet i Stiftelsen På Bibelens Grunn.

Øivind Andersen (1905-1994)

Cand. theol. 1931. Lærer og rektor ved Fjellhaug skoler i ca 45 år.

Axel Remme

Født 1930 i Bø i Vesterålen. Utdannet tømmermann. Indremisjonens 2-årige bibelskole i Oslo 1955-1957. Har vært ungdoms-, lands- og kretssekretær i Den Indre Sjomannsmisjon (DISM). Klokker i Vennesla, Kristiansand. 1989-1997 generalsekretær i DISM. Nå frivillig forkynner.

Henric Staxäng

Født i Lund i Sverige i 1958. Prest i Den svenske kirke 1984-95. Fra 1996 pastor i Evangelisk Luthersk Samling (tidligere Lutherska Bibelstudiestiftelsen).

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fossnes fra 1992.

Kjell Dahlene

Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/rector ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå pensjonist.

Erik Høiby

Født 1937 i Hamar. Latin-artium. Indremisjonsselskapets bibelskole i Oslo 1957-59. Forkynner i Langesundsfjordens Indremisjonsselskap 1959-66. Fra 1966-68 sekretær i Askim Indremisjon. Kretssekretær i Skiens krets av Den Norske Santalmisjon 1968-89. Fra 1989 til 1997 bibellærer i Langesundsfjordens Indremisjonsselskap. Nå pensjonist og frivillig forkynner.

Bibelsamling på Audnastrand leirsted 17.-20. juli 2014

Talere: Erik Trans og Dagfinn Natland.

**Sangtime ved Oddbjørg og
Kjetil Fredriksen.**

**Program i nr 3/2014
av Bibelsk Tro.**

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	16. mars	11.00	Arthur Salte
Søndag	23. mars	11.00	Tollak Jakobsen
Søndag	30. mars	11.00	DELK
Søndag	06. april	11.00	Eivind Gjerde
Søndag	13. april	11.00	Axel Saxe. Nattverd
Langfredag	18. apr.	11.00	Lorents Nord-Varhaug
1. Påskedag	20. apr.	11.00	Einar Sunde
Søndag	27. april	11.00	Samtale/bønnemøte
Søndag	04. mai	11.00	Oddvar Dahl
Søndag	11. mai	11.00	Erik Nordbø

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

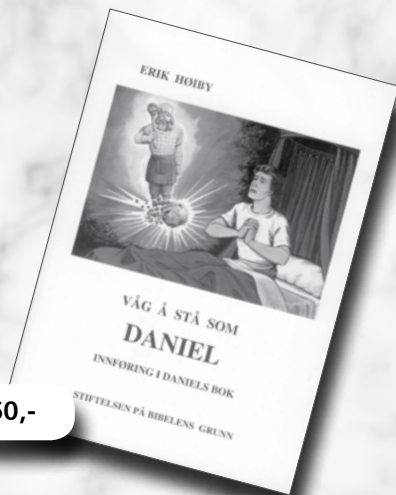
Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høyby.

Kr 160,-

Himmelen er vårt hjem

CD med sang av Namdal Mannskor.
Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

O hode, høyt forhånet

1. O hode, høyt forhånet,
Med blodig sår og ve,
O hode, tornekronet
Til smerte, spott og spe,
O hode som var hedret
Og tilbedt inderlig,
Men nå så dypt fornedret:
Vær hilset hjertelig!
2. Min Jesus, du er såret
For mine synder så,
Jeg burde selv ha båret
Den straff som på deg lå.
Se hit! Her står jeg arme,
Fordømt til vredens ris,
Deg over meg forbarme,
Ditt nådeglimt meg vis.
3. Å, vil du kjennes ved meg!
Min hyrde, se ditt får!
Å, favn meg styrk meg, led meg,
Så ussel som jeg står.
Med fred du meg husvalte,
Din bønn for meg du bad,
Din Ånd til hjertet talte
Og gjorde meg så glad.
4. Så vil jeg til det siste
Hos deg ved korset stå.
Deg vil jeg aldri miste
Og aldri fra deg gå.
Når du i døden segner,
Da tar jeg deg i favn
Og trøstig meg tilegner
Ditt dyre frelsersnavn.
5. Når jeg herfra skal vike,
Da vik du ei fra meg,
Og når jeg ned skal stige
I graven, vis meg deg!
Når da mitt eget hjerte
Er klemt i siste nød,
Forkort min angst og smerte,
Du som for meg er død!
6. Vær du mitt skjold, min bue.
Når jeg min avskjed tar.
La meg ditt åsyn skue
Som det på korset var.
La dette syn meg binde
Til deg i takk og tro
Så skal jeg seier vinne,
Og du gjør døden god.
7. Jeg takker deg av hjerte,
Fra dypet av min sjel,
Min Frelser, for din smerte,
Du ville meg så vel!
Jeg ber, o Jesu Kriste,
Ved troen hold du meg;
Når øynene vil briste,
Da la meg dø i deg!

(Arnulf fra Louvain d. 1250.
Paul Gerhard 1656.
Fredrik Rostgaard 1738.)